

نویسنده : ساحر حلیمی (Sahar Halaimzai)

منبع و تاریخ نشر : کمان دریم «04-09-2019».

برگردان : پوهندوی دوکتور سید حسام «مل»

توافقنامه «صلح» افغانستان، صلح برای مردم افغانستان
به ارمغان نخواهد آورد. واشنگتن ضمن تلاش برای توافق
با طالبان پیش از انتخابات سال «2020» خواسته های
افغانستان را نادیده گرفته است

The Afghan “peace” deal will not bring peace to the Afghan people while rushing to strike an agreement with the Taliban ahead of the (2020) election ,Washington is ignoring Afghan demands

پولیس افغانستان در محل انفجار در کابل پایتخت افغانستان (3) سپتمبر سال (2019) رخداد را بررسی میکند / عکاسی عمر سبحانی / رویتر
در سال (2001) دولت ایالات متحده امریکا با هدف روشن و صریح اینکه گروه بنیاد گرای اسلامی

یعنی طالبان را از قدرت دور کند به افغانستان حمله و یا تجاوز کرد ، کنون در حدود (18) سال بعد ، دولت امریکا در حال مذاکره در مورد توافق صلح با همان گروه خشن و بنیادگرایان است .
از زمان آغاز مذاکرات ایالات متحده در ماه جنوری با طالبان که ظاهراً مذاکره درباره یک توافق «صلح» و خروج نیروهای امریکایی از افغانستان است مردم افغانستان را در مورد جزئیات و یا روند این معاملات در تاریکی مانده اند .

در طول مدت هفت ماه و نه (9) دوره مذاکره باز هم مردم تا هنوز در مورد مضمون و محتوی و یا جزئیات این مذاکره چیزی نمیدانند و یا از آن باخبر نیستند .

به روز دوشنبه خبری از طریق رسانه های جمعی منتشر شد اعلام خبری مبنی بر معامله قریب الوقوع خبری که افغان ها از آن چیزیکه اتفاق می افتد نگرانی و یا تعجب شان را نشان دادند از اینکه چی تصمیمی اتخاذ شده و یا در مورد آینده شان چه چیزی رقم خواهد خورد . آنها نگرانی های خود را در توییت های تازه ابراز کردند یعنی از آخرین فصل که در پنهان کاری و عدم اطمینان آنها صورت میگرد . که این خودنشانگر کل روند است و موجب ترس و اضطراب در کشور میشود .

روایت عمومی از مذاکرات در بهترین حالت متناقض بوده است و یک تمرین مهم بگونه روشنایی گاز (استفاده از روش های روانشناختی «شخصی» زیر سوال بردن است) در بدترین حالت ؛ نماینده صلح امریکا آقای **زلمی «خلیلزاد»** در مصاحبه های طولانی اش در مورد مذاکرات صحبت کرده است و بارها اصرار داشته است که وی (بسیار خوب) در مورد مذاکرات باورمند است و میگوید که پیشرفت های اساسی در مذاکرات حاصل شده است . اما در مورد مفهوم و مفاد این مذاکرات که در عقب درهای بسته صورت

گرفته است چیزی اندک به آن اشاره کرده است و از تفصیل جزئیات همچو معامله خود داری کرده است. آوردن فشار قابل ملاحظه از اینکه چرا باورمند اند که طالبان معامله را با چانه زنی ها به پایان میرسانند و در اینجا دولت دونالد ترامپ به دریافت تضمین ها از طرف طالبان مبنی بر اینکه آنها روابط خود را از گروه های تروریستی قطع و برضد تروریزم بپردازند ترامپ با اعتماد و ولی با تاکید بروی آن پافشاری میکند و پاسخ میدهد و آن اینکه افغان ها که روزانه مواجهه به کشت و کشتار و مظلومیت جنگ اند و یا که در جنگ زندگی میکنند و البته که عمدتاً توسط طالبان کشته میشوند این چیزی نیست یا این یعنی هیچی یا که هیچ اهمیتی ندارد.

در نیمه اول سال جاری نزدیک به (4000) غیر نظامی در افغانستان کشته شده اند که (27) درصد مرگ و میر ناشی از جنگ را در سه ماه دوم بیشتر نشان میدهد یعنی که کشت و کشتار در نیمه دوم سال جاری بیشتر شده است. ولی با آنهم باید توجه داشته باشید که نیروهای امنیتی افغانستان و متحدان امریکایی آنها تعداد بیشتری از غیر نظامیان را در سه ماه اول همین سال کشته اند. اما الگوی مداوم و یا افزایش حملات طالبان در هفته های اخیر پدیدار شده است یعنی که حملات آنها بیشتر شده است و این هم بخاطر که در مذاکرات به اصطلاح «صلح» به خشونت بیشتر دست میزنند میخوانند توسط نیروهای نظامی خود موقوف و موقیعت بلند پروازانه ای خود را در مذاکرات حفظ کنند یا که نشان دهند.

از زمان اعلان این مذاکرات ملکی ها یا غیر نظامیان افغان در سراسر افغانستان بگونه مجهز ولی پراکنده به نسبت بی اطلاع بودن از روند مذاکرات نگرانی شان را ابراز کرده اند بویژه در مورد به حاشیه رانده شدن دولت افغانستان از روند مذاکرات و یا نگرانی گروه های اقلیت جامعه و نمایندگان زن که بالاثتر

اصرار طالبان از همه آزادی‌ها منع و محروم ساخته شده‌اند و یا که طالبان آنها را به اصطلاح به حساب نمی‌آورد با آورده است که سرنوشت آنها در آینده چطور خواهد بود؟

برخی از این فعالان مدنی اظهار داشتند که موافقت با خواسته‌های این گروه مسلح یعنی طالبان باعث آن خواهد شد که خواسته‌های آنها مشروعیت و قانونیت در خواهد یافت و بگونه جسورانه به ارتباط زندگی غیر نظامیان افغانستان بعنوان اهرم در مذاکرات استفاده خواهند کرد اما این صداها از مذاکرات صلح خارج شده است و از بسیاری تهدیدهای طالبان در برابر کسانی که علیه طالبان جرات صحبت را دارد کاسته شده است یا که ساکت شده است.

این فعالان هشدار داده‌اند که نادیده گرفتن زنان و گروه‌های اقلیت‌ها ممکن است که باعث قانونی شدن موضوعی‌گیری و یا موقف مستحکم بیشتر طالبان شود. و منافع این گروه‌ها ثانویه شود. اما کسی به داد و یا هشدار آنها گوش فرا نداد. و کاملاً برعکس شد: زنانی که از زندگی توأم با خوف خود با داشتن سوابق از در تحت حاکمیت طالبان سخن می‌گفتند و از ایالات متحده جداً خواستند که بالای آزادی و مصونیت آنها نباید تجارت صورت گیرد و آنها را بعنوان گروه تنبل‌ها بشمارد.

چریل بنارد (Cheryl Benard) همسر نماینده ویا فرستاده صلح امریکا مطلبی را بدست نشر سپرده و در آن به انتقاد از زنان افغان به دلیل صحبت‌های زنان افغان که که به ارتباط زندگی آینده‌ای خود نگرانی‌هایشان را در رسانه‌های غربی به نشر سپرده‌اند چنین نوشته است: رهایی و برابری محصول ترحم و گناه نیست و {زنان افغان} نباید احسان مند و یا مدیون ارتش دیگران باشند باید که خود آنها در میز مذاکره برای خود چوکی به دست آورند.

او یعنی **چریل بنارد** به نظر میرسد که او این واقعیت را نادیده گرفته است آنچه که او در مقاله خود برانگیخته شده است یا که دست به تفتین زده است - زنان افغان فقط همین کار را کرده اند ؛ این واقعیت که همسر نماینده صلح امریکا خود یکی از بازیکنان اصلی در تصمیمگیری است از اینکه در بحث و گفتگو شرکت کرده است به نظر میرسد **بنارد (Benard)** در این مورد از فکر و تعمق ناچیز و بی اهمیتی برخوردار است چونکه او تنها خود را موفق میداند که بخاطر رواداری ظلم و ستم خود زنان افغان را اینطور سرزنش کند.

عامل اصلی در این گفتگوها نادیده گرفتن ورد صدای کسانی است که بیشترین سود را از توافق انجام شده مخفیانه از دست میدهند ؛ بازیگران خشن از یکطرف با تیم مذاکره کننده وظیفه یافتند تا یک استراتژی سریع مبنی بر خروج نیروهای امریکایی را بخاطر انتخاب مجدد رییس جمهور **دونالد ترامپ** معامله را بگونه خام و محرم انجام دهند.

اگر و هنگامی که مذاکرات بین الافغانی آغاز شود با وجود قدرت جدید و دینامیک طالبان و حمایت از نماینده های منتخب شده دوامدار احتمال آن میرود که علیه دولت افغانستان به مخالفت ها پرداخته شود.

دیروز **زلمی «خلیلزاد»** وقتی که با خبرنگار تلویزیون ملی افغانستان به مصاحبه پرداخت و خواست تا از اوصول و اساسات مذاکرات خود با طالبان چیزی بگوید و یا که عامه را مطلع سازد ، طالبان در کابل پایتخت افغانستان دست به یک حمله وحشی و مرگبار زدند که در اثر آن (16) نفر جان باختند و در حدود (100) نفر ملکی دیگر مجروح شدند .

این چند ماه گذشته از مذاکرات بین ایالات متحده و طالبان بمردم افغانستان نشان داده است که همه افراد

در دور میز مذاکره نیازی به شنیدن صداهای مردم افغانستان ندارند و زندگی مردم افغانستان در نزد آنها ارزان و یا اصلاً ارزشی ندارد .

بسیاری از افغان ها از خود می پرسند که آیا فداکاری های آنها برای تامین حقوق زنان و، دموکراسی و آزادی بیهوده صورت گرفته است ؛ سوال نمیکنند که این همه رنج و مرگ همراه با افغانستان بوده نه بیشتر به چیزی دیگری.

چند سطر در مورد ساهر حلیمزوی : او یک نویسنده و ژورنالست افغان است که برای سایت کمان دریم (common Dream) مقالات اش را می فرستد

----- **با تقدیم سلام ها (2019-09-05)**